

Arbetsmarknadsdepartementet
103 33 STOCKHOLM

LOs yttrande över Remiss ang Arbetslivskriminalitet – upplägg, verktyg och åtgärder, fortsatt arbete SOU 2025 nr 25

LO har givits möjlighet att lämna remissyttrande över SOU 2025:25 – Delegationen mot arbetslivskriminalitets slutbetänkande. LO väljer i sitt remissvar att fokusera på de delar som bedöms särskilt centrala för LO och kommenterar inte på enskilda branschspecifika förslag eller de förslag som rör reglerade yrken.

Sammanfattning av LOs ståndpunkter

- LOs ingång är att det är hög tid att ta krafttag mot arbetslivskriminaliteten. För att skapa ordning och reda på arbetsmarknaden krävs en välfungerande arbetsmarknadsmodell, med starka parter. I dag har modellen utsatts för press av politiska beslut som underminerat partsmodellen. LO vill slå vakt om de seriösa arbetsgivarna och efterlyser kännbara påföljder för de arbetsgivare som utnyttjar arbetstagare.
- LO välkomnar arbetet som delegationen har utfört under sin verksamma tid. LO menar att delegationen fyllt en viktig funktion och bidragit till kunskapshöjande insatser och mobilisering i frågan. LO önskar att delegationen eller annan aktör fått ett långsiktigt uppdrag att fortsätta delegationens arbete för att ta fram mer kunskap och genomarbetade förslag.
- LO välkomnar näringsbeskrivningarna som tagits fram i samråd med arbetsmarknadens parter, men beklagar att flera viktiga branscher, exempelvis inom välfärdssektorn, utelämnats. LO önskar att delegationen fått mer tid och resurser för att kartlägga fler högriskbranscher.
- LO delar bedömningen om att det finns skäl att stärka skyddet för personer med arbetstillstånd. LO är därmed positiv till delegationens förslag om en ny lag med rätt till lön för arbetstagare med arbetstillstånd. LO anser dock att lagen bör innehålla en bevislätnadsregel för arbetstagaren, och att

presumtionen bör gälla för hela den tid som uppehållstillståndet gällt för att lagen ska ha avsedd effekt.

- LO delar delegationens bedömning att det finns skäl att överväga åtgärder för att stärka den svenska modellen. I detta sammanhang menar LO att de arbetsrättsliga skadestånden bör vara högre. Det behöver kosta mer att bryta mot arbetsrätten, oavsett vilken arbetstagare som drabbas.
- LO tillstyrker förslaget att en sanktionsavgift får införas mot arbetsgivare när en arbetstagare förlorar sitt arbetstillstånd. LO anser dock att den föreslagna sanktionsavgiften bör höjas för att ha önskad effekt.
- LO tillstyrker delegationens förslag att privata aktörers möjlighet till kontroll av företag förbättras. LO anser att det är nödvändigt att privata aktörer får bättre förutsättningar att kunna kontrollera de företag som de ska eller gör affärer med.
- LO anser att regeringen ska gå vidare med en begränsning av nystartsjobben samt en återinförd revisionsplikt. LO anser, till skillnad från delegationen, att förslagets möjliga effekter är tillräckligt utredda.
- LO anser att förslaget att höja och differentiera sanktionsavgiften vid utstationering är i rätt riktning - men konstaterar att föreslagna nivåer är för låga. LO anser att avgiften bör höjas för att ha en preventiv effekt. I tillägg till sanktionsavgiftshöjning bör även tillsynen över utstationeringsregistret skärpas.
- LO är försiktigt positiva till delegationens förslag för att stärka möjligheterna för papperslösa att få ut lön under förutsättning att förslagen utreds närmare och utformas på ett sätt som värnar den svenska arbetsmarknadsmodellen. LO anser att de tre förslagen om att ge Diskrimineringsombudsmannen möjlighet att få föra talan för irreguljära migranternas rätt till lön när en arbetstagarorganisation inte gör det, ett statsbidrag till arbetstagarorganisationer samt tillfälliga uppehållstillstånd för målgruppen att hävda sin rätt, bör utredas samlat. LO efterlyser en utredning som tar ett helhetsgrepp om papperslösas situation i Sverige.
- LO beklagar att delegationen saknar skarpa förslag gällande arbetsmiljö och bolag som brottsverktyg. LO önskar att delegationen hade fått mer tid och resurser att fördjupa analysen i dessa väsentliga delar.
- LO tillstyrker delegationens bedömning att det krävs en långsiktig och sammanhållen styrning för att motverka

arbetslivskriminalitet. LO noterar att det finns flera förslag från tidigare delbetänkande (2024:14) som ämnar att effektivisera styrningen och arbetet mot arbetslivskriminaliteten som fortfarande inte har realiserats av regeringen trots starkt stöd av remissinstanserna. Exempelvis en myndighetsgemensam tipsfunktion med särskild ingång för arbetsmarknadens parter. Dessa behöver tas vidare för ett framgångsrikt arbete mot arbetslivskriminaliteten.

- LO tillstyrker delegationens bedömning om att en utredning bör tillsättas som analyserar hur näringsförbud ska kunna meddelas även på grund av andra regelöverträdelser jämfört med i dag. LO anser att ett väl utformat näringsförbud kan vara ett effektivt verktyg för att motverka arbetslivskriminalitet.
- LO tillstyrker övriga åtgärder som delegationen lämnar i kapitel sex *Åtgärder mot arbetslivskriminalitet*.
- Delegationens förslag präglas i huvudsak av punktinsatser och justeringar inom rådande system, snarare än av systemförändrande ansatser. LO anser att fler förslag måste följas som inriktas på att ersätta de strukturer och styrmodeller som möjliggjort arbetslivskriminalitet med sådana som främjar sund konkurrens. Exempelvis bör lagen om valfrihetssystem ses över i sin helhet.
- LO tillstyrker de förslag om hur arbetet mot arbetslivskriminalitet bör bedrivas framåt men har två medskick:
- LO vill betona att arbetslivskriminaliteten inte enbart är en fråga som rör utländsk arbetskraft. LO delar delegationens syn att utländsk arbetskraft är särskilt utsatta för att utnyttjas. LO vill också understryka att arbetslivskriminaliteten drabbar och påverkar stora kollektiv av arbetare på svensk arbetsmarknad. Ett tunnelseende med för snävt fokus på enbart de grävsta formerna av arbetslivskriminalitet såsom människoexploatering och människohandel riskerar att nödvändiga åtgärder uteblir.
- LO anser att det krävs en sammanhållen plan mot arbetslivskriminalitet för att skapa en långsiktig och effektiv styrning. Det behövs en uppdaterad strategi mot arbetslivskriminalitet med ett integrerat EU-perspektiv.

LOs övergripande synpunkter

LO vill inledningsvis uttrycka sin uppskattning till delegationen mot arbetslivskriminalitets omfattande arbete med att kartlägga och öka förståelsen om arbetslivskriminalitet.

Det är tydligt att flera av de branscher som LO-förbundens medlemmar är verksamma i är hårt drabbade¹, vilket gör betänkandet ytterst relevant för LO och LO förbundens medlemmar.

Delegationens slutbetänkande visar att arbetslivskriminalitet är ett omfattande och komplext problem med kopplingar till organiserad brottslighet. Arbetslivskriminalitetens framfart har allvarliga konsekvenser för arbetstagare, välfärden och vår konkurrenskraft och göder den kriminella ekonomin. Seriösa företag får allt svårare att konkurrera och pressas undan av kriminella aktörer eller aktörer som medvetet bryter mot lagar och regler. Detta snedvrider konkurrensen, underminerar förtroendet för samhällskontraktet och bidrar till ett stort mänskligt lidande. För att skapa rättvisa spelregler och säkra utvecklingen för de företag som vill göra rätt samt skapa goda anställningsförhållande, krävs ett kraftfullt och samordnat agerande.

LOs utgångspunkt är att vi behöver en rörlighet på arbetsmarknaden och över landsgränserna, men det får aldrig ske till priset av dumpade löne- och arbetsvillkor, usel och farlig arbetsmiljö eller att människor lever under slavliknande förhållanden. Alla arbetstagare i Sverige ska få ut sin lön oavsett deras migrationsrättsliga status eller om arbetstagaren är papperslös. Principen ska vara lika lön för lika arbete.

Fackförbundens viktigaste instrument för att motarbeta löne- och villkorsdumpning är kollektivavtalet och facklig organisering. Kollektivavtalet följer samma princip. Om en arbetsgivare slutit avtal gäller det för samtliga arbetstagare som arbetar för arbetsgivaren. Den fackliga organiseringen riktar sig mot alla arbetstagare verksamma i Sverige.

Särskilt om arbetskraftsinvandring

LO vill se en reglerad arbetskraftsinvandring till Sverige och anser därför att en arbetsmarknadsprövning bör återinföras. Arbetskraftsinvandringen ska inte bidra till att pressa ner löner och försämrade villkor, utan ske under ordnade former.

LO anser att regelverket som infördes 2008 har försvagat arbetstagares ställning och öppnat upp för oseriösa och kriminella aktörer att utnyttja arbetskraft från tredjeland. Även om regelverket stramats åt sen dess är det långt ifrån tillräckligt. Därför vill LO stärka arbetskraftsinvandrares ställning. Att förlita sig på kontroller och upprättelse i efterhand har inte fungerat. För att den migrerade arbetskraften ska ha likvärdiga villkor och undvika exploatering måste ett system skapas som främjar detta redan vid gränsen. Nedan kommenterar LO på två förslag som rör arbetstillstånd.

¹ Se exempelvis Ekobrottsmyndigheten (2024) Förebygg arbetslivskriminalitet genom upphandling och Arbetsmiljöverket m.fl 2021 Lägesbild 2021 - För det myndighetsgemensamma arbetet mot fusk, regelöverträdelser och brottslighet i arbetslivet.

Ny lag om lön och andra ersättningar för arbetstagare med arbetstillstånd

LO delar delegationens bedömning om att det finns skäl att stärka skyddet för personer med arbetstillstånd. I dag är systemet ett komplext lapptäcke av regler som är svårt att förstå och sätter arbetstagaren i ett tydligt underläge gentemot arbetsgivaren.

LO tillstyrker delegationens förslag om en ny lag med rätt till lön för arbetstagare med arbetstillstånd men vill ha följande tillägg. LO anser att för att den nya lagen ska ha avsedd effekt krävs ett sänkt beviskrav för arbetstagaren. Enligt LOs erfarenhet är en av de vanligaste formerna för arbetslivskriminalitet att arbetstagare tvingas arbeta fler antal timmar än vad som är tillåtet. För att den föreslagna lagen ska kunna hjälpa arbetstagare i dessa fall krävs att arbetstagaren ska kunna bevisa den faktiska arbetstiden. I jämförelse med arbetsgivaren har arbetstagaren ett betydande underläge i förhållande till möjligheten att säkra bevismaterial. Enligt den ordalydelse som utredningen skrivit fram verkar beviskravet för att arbetstagaren ska kunna bryta presumtionen vara *visa*. Detta är ett starkt krav. Arbetstagare i allmänhet, och arbetskraftsinvandrare i synnerhet, har mycket svårt att själva säkra den bevisning som skulle krävas för att visa att presumtionen ska brytas. Arbetsgivaren har i dessa fall ett betydande informationsövertag. Detta riskerar att skapa en situation där arbetstagare inte använder sig av den föreslagna lagen, eftersom de inte kan bryta presumtionen för sysselsättningsgraden, och därmed i praktiken inte skulle ha något att vinna även i fall där de i övrigt når framgång. För att lagen ska kunna få den effekt som delegationen hoppas, föreslår LO därför att beviskravet för att arbetstagare ska kunna bryta presumtionen sänks till *sannolikt*.

Vidare anser LO att presumtionens begränsning på tre månader ersätts med att presumtionen ska gälla så länge tillståndet gäller. Utredningen framför inga skäl till varför presumtionen bör begränsas till tre månader. Utredningen skriver däremot att om arbetsgivaren kan visa att anställningen varat kortare än tre månader så borde detta vara möjligt. LO anser att presumtionens längd, precis som ersättning och sysselsättningsgrad, bör följa de uppgifter som ligger till grund för arbetstillståndet. Därför anser LO att presumtionen bör gälla för samma tid som arbetstillståndet har gällt.

En sanktionsavgift kopplad till utlänningslagstiftningen krav på vissa anställningsvillkor

I dag råder det en tydlig maktobalans mellan arbetsgivaren och arbetskraftsinvandraren. Om anställningsavtalet inte lever upp till kraven för att arbetstillstånd beviljas är det arbetstagaren som riskerar utvisning. Det är hög tid att de arbetsgivare som inte ger utlovade villkor i anställningsavtalet sanktioneras. LO tillstyrker därmed införandet av en sanktionsavgift. LO anser däremot att avgiften borde höjas för att ha avsedda effekter. Införandet av en

sanktionsavgift bör även följas av en utvärdering av implementeringen för att säkra tilltänkt effekt.

Sanktionsavgift vid utstationering

Utstationerade arbetstagare är en av de grupper som har hög risk att utsättas för arbetslivskriminalitet. Det behövs goda kontrollmöjligheter för både fackförbund och myndigheter för att motverka missbruk och kriminalitet. Ett korrekt och uppdaterat utstationeringsregister är en viktig förutsättning.

LO anser att delegationens förslag om att höja sanktionsavgiften vid utstationering är i rätt riktning samt ställer sig positiv till att avgiften höjs vid nya överträdelser. Det är en viktig princip att upprepande överträdelser ger större ekonomiska konsekvenser. De höjningar som delegationen föreslår anser LO dock är för låga för att ha en avskräckande effekt. Avgifterna behöver vara ekonomiskt kännbar. LO är positiva till att maxtaget höjs för sanktionsavgiften – men ställer sig åter kritisk till den låga nivån på taket och ifrågasätter användandet av ett maxtak för avgiften. Ett maxtak försvagar den preventiva effekten – särskilt för större företag med stor ekonomisk bärkraft.

Vid sidan av en höjning av avgiften vid överträdelser menar LO även att Arbetsmiljöverket ska få i uppdrag att kvalitetssäkra registret för att säkerställa att de uppgifter som inrapporteras är korrekta.

Utökat mandat för Diskrimineringsombudsmannen, bidrag till arbetstagarorganisationer och tillfälliga uppehållstillstånd

LO anser att alla arbetstagare (oavsett om de befinner sig legalt eller illegalt i Sverige) ska få ut sin lön. LO delar delegationens bedömning att papperslösa är en grupp som på grund av sin utsatthet särskilt riskerar att utnyttjas på arbetsmarknaden.

LO bedömer att förslagen i 6.7–6.8 bör ses som ett paket av åtgärder som är beroende av varandra. LO är försiktigt positiva till förslagen under förutsättning att de utreds vidare. Det presenterade förslaget är inte färdigutrett och många frågetecken kvarstår. LO efterlyser en utredning som tar ett helhetsgrepp på papperslösas situation i Sverige vilket även bör inkludera de arbetsgivare som utnyttjar papperslösa.

En sådan utredning skulle också behöva se närmare på hur förslagen i 6.7–6.8 ska utformas. Vad gäller DOs talerätt anser LO att det är nödvändigt att arbetstagarorganisationer ska få företräde att biträda en papperslös, men LO anser att det inte är tillräckligt utrett hur DO skulle hantera talerätten och fackförbundens möjlighet att utöva sitt företräde. För fackförbunden är det av intresse att få information om papperslösa arbetstagare inte fått ut korrekta löner av ett företag som är bundet av ett kollektivavtal som tecknats mellan parterna. Arbetsgivaren har genom kollektivavtalet förbundit sig att tillämpa

det på samtliga arbetstagare. LO-förbunden kan i dessa fall väcka talan för kollektivavtalsbrott och kräva skadestånd och därmed skapa ytterligare en kostnad för en arbetsgivare som inte följer kollektivavtalet.

Det framgår av delegationens betänkande att DO ska få företräda papperslösa vid tvist om lön eller annan ersättning. Innebär utredningens ordval att löneanspråket måste vara tvistigt för att DO ska kunna biträda den papperslöse? I LOs erfarenhet är det ett vanligt scenario vid obetalda löner att lönen i sig inte är tvistig, men att arbetsgivaren har gått under jorden eller är på obestånd och att arbetstagaren därmed inte har möjlighet att få sin lön. I dessa fall är fordran inte tvistig. Innebär delegationens förslag att DO också ska få i uppdrag att driva in papperslösas obetalda löner? Eller måste den papperslöse själv göra det och sedan få hjälp av DO om en tvist uppstår? Kommer DO och dessa fordringar omfattas av inkassolagen och förmånsrättslagen? Om DO ska få i uppdrag att driva in papperslösas löner anser LO att det också behövs utredas hur DO ska handlägga dessa ärenden i förhållande till de korta tidsfrister som gäller i ärendena.

I utredningens förslag framgår att DO ska företräda den papperslöse vid tvist om löner eller annan ersättning. Det står också att "Talan ska föras vid Arbetsdomstolen." Vidare står att lag om rättegång i arbetstvister (LRA) ska tillämpas. Enligt LRA är arbetsdomstolen endast första instans i de fall som räknas upp i 2 kap. 1 §, i andra tvister ska talan först väckas i tingsrätt enligt 2 kap. 2 § LRA, i dessa tvister är arbetsdomstolen andra och sista instans. LO anser att förslaget på denna punkt är motstridigt. Kan DO, enligt förslaget, inte företräda den papperslöse i tingsrätt i de tvister där tingsrätten är första instans? Om arbetsgivaren hamnar på obestånd är det vid tingsrätten som arbetsgivaren sätts i konkurs. Är DO i dessa fall, enligt förslaget, inte heller behörig att företräda den papperslöse?

Delegationens förslag innehåller också otydligheter vad gäller DOs instruktion. Vid diskrimineringsärenden i dag väljer DO med stor omsorg vilka rättsfall myndigheten ska driva. Urval görs ofta med tanke på rättsutvecklingen eller signalvärdet där målet är ett samhälle fritt från diskriminering. Vad gäller papperslösas lönetvister och möjlighet att driva in löner måste bedömningen göras på andra grunder, enligt LO. Om DO dessutom i praktiken skulle vara den som beslutade om en papperslös och dennes familj skulle kunna få en laglig rätt att vistas och arbeta i Sverige ställer det också krav på att den maktutövning gentemot den enskilde som det skulle innebära är reglerad och inte utövad på godtyckliga grunder.

Angående förslaget om ett statsbidrag till arbetstagarorganisationer som företräder papperslösa anser LO att det bör utredas vilka kostnader som arbetstagarorganisationerna kan få ersatta i mer detalj, och hur Arbetsmiljöverkets handläggning av ärendena ska gå till. LO anser att både ersättningsnivån om 50 procent av

kostnaderna samt taket på 300 000 euro per organisation per tre år är för låga. LOs utgångspunkt är att medlemsförbunden företräder sina medlemmar. Om lagstiftaren vill skapa förutsättningar för att LOs medlemsförbund ska frångå denna princip så får det inte medföra några extra kostnader för förbundsmedlemmarna. Vidare behövs det ytterligare klargöras hur arbetstagarorganisationerna ska handlägga ett ärende där de företräder en icke-medlem.

Beträffande förslaget om tillfälliga uppehållstillstånd under den tid som en papperslös hävdar sin rätt, anser LO att flera migrationsrättsliga aspekter bör belysas, till exempel hur tillståndet ska utformas om den papperslöse inte har gjort sin identitet sannolik, men också mer praktiska saker som hur en sådan ansökan ska göras, handläggas och på vilka grunder den kan nekas eller godkännas.

Till sist vill LO påpeka att faktumet att det saknas domar för lag 2013:644 betyder inte de facto att lagen inte används för att bistå papperslösa. LO och LOs förbund har erfarenheter av att lagen används som påtryckningsmedel i enskilda tvister när arbetsgivaren inte vill betala ut lön. Det finns därmed anledning att tro att den bild som delegationen ger av lagens användning inte är hela bilden.

Avsaknad av arbetsmiljöåtgärder och åtgärder som motverkar att bolag används som brottsverktyg

LO beklagar att arbetsmiljöperspektivet i princip utelämnats bland delegationens förslag på åtgärder. Detta trots att det är en viktig komponent i delegationens egen uträkning av omfattningen av arbetslivskriminalitet (SOU 2023:8) och beskrivs återkommande i de arbetslivskriminella uppläggen för de olika näringsgrenarna hur arbetsgivare systematiskt bryter mot arbetsmiljöregler för att dra ner på kostnader.

En farlig arbetsmiljö kan leda till dödsolyckor, arbetsskador och arbetsrelaterade sjukdomar. Dålig arbetsmiljö, hot, våld och trakasserier är uttryck för arbetslivskriminalitet och får aldrig normaliseras. Det skapar tysta arbetsplatser, försvårar facklig närvaro och förhindrar att brott upptäcks. Därav efterlyser LO fler konkreta förslag kopplade till arbetsmiljö, vilket även inkludera hot, våld och trakasserier mot anställda. Sanktionssystemet måste skärpas – med utökade och stegrande sanktionsavgifter för arbetsgivare som upprepat bryter mot arbetsmiljöregler. LO anser även att Sverige skyndsamt bör ratificera ILO konventionen 190 om avskaffande av våld och trakasserier i arbetslivet.

LO beklagar att skarpa förslag saknas gällande bolag som brottsverktyg. Det brottsbekämpande arbetet mot företag som brottsverktyg är helt centralt i arbetet mot arbetslivskriminaliteten. Brottsverktyget vid arbetslivskriminalitet är främst aktiebolag. I dag startas regelbundet bolag upp eller tas över i LO-branscher för att ägna sig åt arbetslivskriminalitet. Detta måste få ett slut. Förslag

behövs som begränsar användningen av bolag som brottsverktyg. Detta är nödvändigt för att värna de företag som vill göra rätt för sig som i dag riskerar att konkurreras ut av oseriösa företag. Exempelvis behöver tröskeln höjas för att starta ett aktiebolag. Det går inte att bortse ifrån att så låga kapitalkrav öppnat upp för och starkt bidragit till att aktiebolag används i brottsliga eller oseriösa syften².

LO menar att delegationen borde fått mer tid och resurser för att fördjupa analysen och lämna förslag om dessa avgörande frågor.

Näringsförbud som ett effektivt verktyg mot arbetslivskriminalitet

LO tillstyrker delegationens förslag att det bör utredas om näringsförbud ska kunna meddelas även pga andra regelöverträdelser än i dag. LO välkomnar de ändringar som tillkommer av proposition 2024/25:201 men anser att de inte är tillräckligt träffsäkra. Näringsförbud bör enligt LO kunna föreläggas arbetsgivare om det vid Arbetsmiljöverkets tillsyn har konstaterats ha återkommande och allvarliga säkerhetsbrister i arbetsmiljön. Detta skulle försvåra för oseriösa arbetsgivare att fortsätta utsätta arbetstagare för risker i arbetsmiljön. Arbetsmiljöverket bör i dessa fall ges möjlighet att framställa yrkande om näringsförbud. LO vill också påpeka att kriminalitet med företag som brottsverktyg i många fall är ett gränsöverskridande problem. Därför anser LO även att regeringen bör agera för ett gemensamt näringsförbud inom EU som gör det svårare för oseriösa eller kriminella att flytta sin företagsverksamhet mellan olika EU-länder³.

Framtiden för arbetet mot arbetslivskriminalitet

LO tillstyrker de förslag som delegationen presenterat angående hur arbetet mot arbetslivskriminalitet bör bedrivas framåt. Särskilt behöver arbetet utvecklas mellan myndigheterna, kommuner och regioner samt arbetsmarknadens parter. Det behövs även ett bättre tillvägagångssätt för myndigheterna att nyttja den information som facken ger i yttranden till myndigheterna.

Det krävs en politisk prioritering för att motverka arbetslivskriminaliteten. LO noterar att det finns flera förslag från delegationens tidigare delbetänkande (2024:14) som ämnar att effektivisera styrningen och arbetet mot arbetslivskriminaliteten som fortfarande inte har realiserats av regeringen trots starkt stöd av remissinstanserna. Dessa förslag behöver sjösättas. Nedan följer två medskick gällande framtiden för arbetet mot arbetslivskriminalitet:

Arbetslivskriminalitet är inte en fråga som bara handlar om utländsk arbetskraft

² Se LOs remissvar Remiss av SOU 2023 nr 34 Bolag och brott – några åtgärder mot oseriösa företag.

³ Se LOs yttrande gällande Ett utvidgat näringsförbud på grund av brott Ds 2024 nr 35

LO delar synen att utländsk arbetskraft är särskilt utsatt för att utnyttjas på arbetsmarknaden. Det är ingen slump att det är utländsk arbetskraft, ofta säsongsanställda, unga som utnyttjas eller personer med visstidsanställningar. Ju större maktobalansen är mellan arbetstagaren och arbetsgivaren desto större är risken att utnyttjas. LO vill samtidigt betona att detta är en problematik som även drabbar och påverkar andra arbetstagare i dessa branscher som får sina villkor försämrade. Arbetet mot arbetslivskriminalitet måste vara brett. Ett tunnelseende med enbart ett snävt fokus på utländsk arbetskraft riskerar att missa helheten och viktiga åtgärder som behöver komma till.

Uppdaterad strategi mot arbetslivskriminalitet med integrerat EU-perspektiv

LO anser att det krävs en sammanhållen plan mot arbetslivskriminalitet för att skapa en långsiktigt och effektiv styrning. Regeringen behöver också koppla samman arbetet mot arbetslivskriminalitet till arbetet på den europeiska nivån betydligt bättre. Den politik som bedrivs på EU-nivån måste också inkludera ett brottsförebyggande perspektiv. Det behövs därmed en uppdaterad strategi mot arbetslivskriminalitet med ett integrerat EU-perspektiv.

Med vänlig hälsning
Landsorganisationen i Sverige

Johan Lindholm

Linnea Magro
Handläggare